

Академик Драгутин ВУКОТИЋ

НАУКА О НАРОДУ У СТВАРАЛАШТВУ ПЕТРА ВЛАХОВИЋА

Почашћен сам позивом да присуствујем прослави деценије постојања и дјеловања Музеја у Пријепољу. Уз срдачне честитке поводом значајног јубилеја, изражавам најбоље жеље за даље стваралачке успјехе у културној мисији ове угледне установе.

Са задовољством сам прихватио понуду да учествујем на скупу приређеном у почаст истакнутом члану Црногорске академије наука и умјетности, драгом човјеку и знаменитом научнику, изнад свега часном и благородном Петру Влаховићу.

Користим прилику да упутим комплименте и захвалност организаторима ове културне свечаности што су одлучили да приреде омаж академику Петру Влаховићу, који својим животом и дјелом чини част завичајном крају, а који је научно обрадио још у својој докторској дисертацији „*Бродарево и његова околина*”.

Прије десет година имао сам обавезу да будем уводничар за академску бесједу коју је Влаховић надахнуто изговорио на посебној сједници Скупштине Црногорске академије. Том приликом сам се детаљније упознао са његовим опсежним етнографским истраживањима провођеним у Црној Гори, Југославији и широм свијета. И тада су његови антрополошки радови о човјековом настанку и развоју цитирани у међународној научној литератури. Интересовао се за трагове праисторијског човјека и прото-балканским физичко-антрополошким особеностима становништва Балканског полуострва. Учествовао је у међународним антрополошким експедицијама, истражујући бројне етнолошке феномене и антрополошке карактеристике многих људских популација.

У току протеклих десет година академик Влаховић је знатно увећао корпус својега старалаштва из области етнографије, или науке о народу. До сада је публиковао 20 књига и преко 400 расправа, студија, огледа и прилога из етнологије, антропологије и фолклористике. Кроз своја дјела је стекао велики углед у научним круговима и осигурао незаобилазно мјесто у литератури ових значајних области хуманистичких наука.

Будући да се у излагањима научно референтних учесника овог скупа критички расправља о големом доприносу академика Влаховића унапређивању етнологије и антропологије, не само на балканским просторима него и на другим географским меридијанима – уздржавам се од сувишног или претенциозног упуштања у навођење или атрибуцију његовог раскошног стваралаштва.

Издвајам посљедњу Влаховићеву књигу „*Србија, земља, народ, животи, обичаји*” о којој је, с правом, већ исказано и написано пуно похвала и заслужених епитета, да их овом приликом не бих понављао.

Поклањајући ми ову етнолошку синтезу Србије, аутор ми је изразио интимну жељу и прекупацију да на сличан начин обради и публикује етнологију Црне Горе. Користим овај културни догађај да и јавно изразим задовољство и пружим пуну подршку академику Влаховићу за што скорије остваривање овог подухвата. Уосталом, као предсједник Одбора за етнологију Црногорске академије наука и умјетности и руководилац пројекта „*Етнолошке одлике Црне Горе*”, и кроз истраживања демографских проблема у Црној Гори, академик Влаховић је на добром путу да брзо реализује ову креативну намјеру.

Осјећам се позваним да, и на овом мјесту, слављенику, уз свесрдне честитке, изразим велику захвалност за његово конструктивно и узорно ангажовање у свим дјелатностима Црногорске академије наука и умјетности.

Без обзира на домицилну удаљеност, он увијек нађе времена и могућности да окупи црногорске етнологе и мотивише их за систематско и сериозно откривање и проучавање народних умотворина, обичаја и животних специфичности, на основу којих се организују тематски научни скупови и пишу етнолошке студије.

У Редакцији *Енциклопедије Црне Горе*, у својству научног секретара, академик Влаховић се, без обзира на учестале идеолошке покушаје да се овај државни културни макропројекат успори или сторнира, научно и етички достојанствено залаже да се одржи континуитет у приређивању ЕЦГ, уз поштовање утврђене концепције о њеној поузданости и национално-територијалној заснованости.

Велика предност и посебна вриједност Црногорске академије наука и умјетности се налази, прије свега, у моралним и интелектуалним одликама малобројног радног чланства, које, попут Петра Влаховића, обезбјеђује њену духовну вертикалу.

У приличном броју цитиране литературе академика Влаховића појављује се и име његове угледне научне сараднице и животне партнерке Бреде. Слободан сам да јој изразим поштовање и благодарност што је, несумњиво, знатно допринијела да живот и научно дјело Петра Влаховића буду испуњени изобиљем среће и стваралачких сатисфакција, јер се испред сваког успјешног човјека налази обдарена жена.

На крају, уважене колеге и поштоваоци личности и дјела академика Петра Влаховића, нека ми буде допуштено да вам топло захвалим на љубазном позиву, традиционалном гостопримству и духовно празничкој атмосфери.